

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΛΙΓΟΨΙΝΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Κλεισθένους 15, 105.52, ΑΘΗΝΑ. ΧΡΟΝΟΣ 1ος, ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1988. ΑΡ. ΦΥΛ. 5

Στην επέτειο της 28ης Οκτωβρίου 1940

Στο σημερινό μας φύλλο «ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ», με την ευκαιρία της επετείου της 28ης Οκτωβρίου 1940, έρχονται να κάνουν μια αναδρομή στα ιστορικά γεγονότα του μεγάλου εκείνου πολέμου της μικρής Ελλάδος με την Ιταλική φασιστική αυτοκρατορία.

Πέρασαν από τότε 48 ολόκληρα χρόνια που ακούστηκαν οι βροντές των κανονιών και τα κροταλίσματα των πολυβόλων στις ράχες των προκαλύψεων. Όλοι τρέχουν στους δρόμους να πληροφορηθούν ο ένας από τον άλλον. Πόλεμος! Ήταν το ξεκίνημα του πολέμου την αυγή της 28ης Οκτωβρίου 1940 ύστερα από το μεγάλο ΟΧΙ του Ελληνικού λαού.

Με την εισβολή του εχθρού, το κύριο βάρος έπεφτε στους Ηπειρώτες μαχητές της δοξασμένης 8ης Μεραρχίας του αείμνηστου στρατηγού Χαράλαμπου Κατσιμήτρου. Σ' ένα δίπατο σπίτι της Λιγοψάς (υπάρχει εντοιχισμένη πινακίδα) εκείνο το πρωινό βρέθηκε ο στρατηγός με το επιτελείο του. Από την Λιγοψά δόθηκαν οι πρώτες διαταγές προς τους μαχητές της Μεραρχίας που βρισκόταν στην προκαύση. Στο προσωρινό στρατηγείο της Λιγοψάς πάρθηκε η ιστορική απόφαση για την μέχρις εσχάτων υπεράσπιση του πατρίου εδάφους στα οχυρά του Καλπακίου.

— Μήτε σπιθαμή πίσω από τ' άγια τούτα χώματα», έλεγε.

Ακόμα πρέπει να τονίσουμε, πως στην πρώτη φάση του πολέμου, εδώ στην περιοχή μας οι πολεμιστές ήταν οι περισσότεροι από τα γύρω χωριά, μαζί δε και Λιγοψινοί, που τα ονόματά τους γράφουμε σε άλλη σελίδα.

Έτσι, οι Ηπειρώτες μαχητές με τον ένδοξο στρατηγό τους, ύστερα από έναν αγώνα άνισο και υπεράνθρωπο, πέρασαν από την άμυνα του ΚΑΛΠΑΚΙΟΥ στην αντεπίθεση.

Στις 13 Νοέμβρη πλέον, με νέες ενισχύσεις που ήδη κατέφτασαν, ξεκίνησαν οι μεγάλες μάχες του στρατού μας. Από τις πλαγιές της Παγούνας, το Πενταλώνι, τα Καλύβια Χρυσορράχης, τη Βελλά, το Καλπάκι, Γκραμπάλα, τη μονή Σωσύνου, Αετόπετρα, Ψιλόκαστρο κλπ., αποτέλεσαν τα ορμητήρια για την περιοχή μας της μεγάλης προέλασης που έφεραν την περιφανή νίκη των Ελλήνων κατά των φασιστικών εισβολέων του Μουσσολίνι.

Την 48η επέτειο του έπους 1940 - 41 γιόρτασε κι εφέτος υπερήφανα και με μεγαλοπρέπεια ο Ελληνικός λαός.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΛΙΓΟΨΙΝΩΝ
ΗΠΕΙΡΟΥ

«Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ»
ΟΔΟΣ ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 15
ΤΗΛ. 3240.120 — 3240.351
ΑΘΗΝΑ

Π Ρ Ο Σ Κ Λ Η Σ Η

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας Λιγοψινών Ηπείρου «Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ» ύστερα από απόφασή του και σύμφωνα με το Καταστατικό

Π Ρ Ο Σ Κ Α Λ Ε Ι

Όλα τα μέλη της Αδελφότητας σε Γενική Αρχαιρεσιακή Συνέλευση που θα γίνει την Κυριακή 20 Νοεμβρίου 1988 και ώρα 9 π.μ. στο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ, οδός Κλεισθένους αρ. 15, 7ος όροφος.

ΘΕΜΑΤΑ: ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ
ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ

1. Απολογισμός (Διοικητικός και Οικονομικός) του απερχομένου Διοικητικού Συμβουλίου.
2. Προϋπολογισμός - Προγραμματισμός νέας περιόδου.
3. Έκθεση Ελεγκτικής Επιτροπής για την διετία 1987 - 1988.
4. Έγκριση ή όχι των πεπραγμένων του απερχομένου Διοικητικού Συμβουλίου.
5. Αρχαιρεσίες για την ανάδειξη του νέου Διοικ. Συμβουλίου, της Ελεγκτικής Επιτροπής, καθώς και Αντιπροσώπων για

την Πανεπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδος.

Σε περίπτωση μη απαρτίας η Γενική Συνέλευση θα πραγματοποιηθεί την επόμενη Κυριακή 27 Νοεμβρίου 1988 και ώρα 9 π.μ. στον ίδιο χώρο (ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ, οδός Κλεισθένους 15).

Ο Πρόεδρος
ΕΛΕΥΘ. ΜΑΝΤΖΙΚΑΣ
Ο Γεν. Γραμματέας
ΖΑΦΕΙΡΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ:

Σύμφωνα με το Καταστατικό:

1. Όσα μέλη επιθυμούν

να εκθέσουν υποψηφιότητα, πρέπει να υποβάλουν σχετική αίτηση (ως το επισυναπτόμενο υπόδειγμα) επτά (7) μέρες προ της Γεν. Συνέλευσης. Δηλαδή τελευταία προθεσμία υποβολής η 13η Νοεμβρίου 1988.

2. Υποψηφιότητα μπορούν να εκθέσουν όσα μέλη έχουν εγγραφεί ένα (1) τουλάχιστον μήνα προ της Αρχαιρεσιακής Γεν. Συνέλευσης. Επίσης να είναι μόνιμοι κάτοικοι Αθηνών - Πειραιώς και Περιχώρων.

3. Η Γενική Συνέλευση θεωρείται ότι βρίσκεται σε α-

• (ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 6)

Λαογραφικές σελίδες

ΕΘΙΜΑ ΖΙΤΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΓΑΜΟ

(Από το βιβλίο «ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ», εκδόσεως 1914, του αείμν. Παναγ. Λαμπρίδη).

Το ξεκίνημα
του γαμπρού

Αφού ετοιμαστεί ο γαμπρός, φιλά το χέρι των γονιών του, εκείνοι δε το μέτωπό του. Τότε το ψίκι ξεκινάει. Μπροστά πηγαίνει ο παπάς σε αργό βήμα μαζί με τα εγχώρια όργανα (τα βιολιά), προπορευομένου του «Μπαϊραχτάρη», ο γαμπρός ακολουθεί περιστοιχισμένος από γυναίκες έχοντας αριστερά το βλάμη. Ο

γαμπρός αποχαιρετά το μαζεμένο πλήθος διά κλίσεως της κεφαλής. Τότε οι γυναίκες τραγουδούν το εξής:

Κίνα δενδρί μου κίνα, κίνα κυπαρίσσι
Να μ'ε φέρεις νύφη φούντας καργιοφύλλι
Που έστειλε τον 'Ηλιο να φέρει το φεγγάρι
Να λάμψει του σπιτιού της κι όλης της γειτονιάς.

• (ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 3)

Από κάποιον παραδοσιακό γάμο της περιοχής Ζίτσης, εδώ και 80 χρόνια. Από τους οργανοπαίκτες αναγνωρίζουμε μόνο τον ξακουστό Μπάλη με το ντέφι.

(Φωτογρ. από το αρχείο συνεργάτη μας)

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Με τη δική σας συμπαράσταση
κάθε δίμηνο και καλύτερη.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Στα Γιάννινα στις 22) 10) 1988 ο Παναγιώτης Γκούνης επιχειρηματίας από τη Βήσση Πρωγώνιου και η Δημήτρα Α. Καλτσά από τη Λιγούψα αρραβωνιάστηκαν.

Τα «Ν.Τ.Λ.» συχαίρουν ευχόμενοι ταχεία την στέψιν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Στις 18) 10) 88 πέθανε στη Λιγούψα σε ηλικία 66 ετών ο

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Στις 18 Οκτωβρίου έφυγε ξαφνικά από κοντά μας ο Μιχαήλ ο Ζαφείρης.

Ο θάνατός του συγκίνησε ιδιαίτερα όλους μας, γιατί ήταν ξαφνικός και απρόσμενος και γιατί ο μεταστάς ήταν τόσο αγαπητός σε όλους.

Δεν μπορούμε και δε θέλουμε να το πιστεύουμε. Μένουμε με την εντύπωση ότι πηγαίνοντας στη Λιγούψα θα τον συναντήσουμε στην πλατεία, στον πλάτανο και θα μας καλωσορίσει με τη χαρά έκδηλη στο πρόσωπό του και ακόμη θα τον ακούσουμε να κάνει τις ανακοινώσεις από το μεγαφωνο μ' εκείνο τον ευχάριστο τρόπο, που άλλοτε διασκεδάζε τους χωριανούς και άλλους τους μάλλον.

Πέρα από το ότι ήταν υπόδειγμα καλού οικογενειάρχη, ήθελα να αναφερθώ σε δυο άλλα του γνωρίσματα, που έχουν κι αυτά ιδιαίτερη αξία: Πρώτον, ήταν φιλικός και αγαπητός με ό-

Μιχαήλ Ι. Ζαφείρης. Ετάφη την επομένη στο Νεκροταφείο του Αγίου Δημητρίου.

Τα «Ν.Τ.Λ.» συλλυπούνται τους οικείους του.

Δωρεά του Ερ. Παπαναστασίου

Ο Βουλευτής της ΜΙΣΚΟ κ. Εμμανουήλ Παπαναστασίου επίτιμο μέλος της Λιγούψας, προσέφερε στην Αδελφότητα το ποσό των 25.000 δρχ. στη μνήμη του Μιχαήλ Ζαφείρη.

λους και δεύτερον, πρόσφερε πάντα πρόθυμα τις καλές του υπηρεσίες σε πολλούς τομείς της κοινωνικής ζωής της Λιγούψας.

Η απουσία του θα είναι αισθητή για χρόνια.

Όσοι είχαμε τη χαρά να φιλοξενηθούμε στο σπίτι του για ένα μεζέ κι ένα ποτήρι κρασί, ή καλύτερα για την αγάπη, όπως συνήθιζαν να το λένε οι παλιότεροι, είχαμε την ευκαιρία μαζί με τους εξαιρετικούς μεζέδες του να απολαμβάνουμε και τις ευχάριστες διηγήσεις του από τη ζωή του.

Εκφράζουμε και από το χώρο αυτό τα ειλικρινή μας συλλυπητήρια στη σύζυγό του και τα παιδιά του και ευχόμαστε η ψυχή του να αναπαύεται «ένθα οι δίκαιοι αναπαύονται».

Καθώς η Λιγούψα μετακομίζει στον 'Αι - Δημήτρη, νιώθουμε να γίνμαστε συναισθηματικά φτωχότεροι.

Γ. Β. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Ευχαριστήριο

Ευχαριστούμε θερμά τους φίλους και όλους τους συγχωριανούς μας, που με κάθε τρόπο συμπαράσταθηκαν στο βαρύ μας πένθος, από το θάνατο του αγαπημένου μας συζύγου, πατέρα και παππού,

ΜΙΧΑΗΛ ΖΑΦΕΙΡΗ

Η σύζυγος. Τα παιδιά. Τα εγγόνια.

Μας πληροφορούν οι κυνηγοί του τόπου μας ότι εφέτος άλλο από κανένα πετυχημένο ό-πως λίγες φάσες που έδωσαν εμφάνιση και περισσότερα τυ-χλοκότυπα, άλλο τίποτε δεν υπάρχει. Αν υπάρχει κάποιος λαγός, από τις πρώτες ημέρες φανώθηκε, πέριξ δεν είδαμε πούθενά.

Για το χοντρό κυνήγι, όπως τα αγριογούρουνα, τάρουν ξεκάνει κι αυτά, όσο μακριά κι αν πας, στην Κόνιτσα ή στο Πρωγώνι, τα γυρίζεις απογοητευμένος. Τι να σου κάνουν κι αυτά τα μαύρα τα ζωντανά, αφού ξεκινάν οι κυνηγοί σε ομάδες από μεγαλουπόλεις με γουρουνόσκυλα και από εκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά; Πώς είναι δυνατόν να μείνει κυνήγι και για τους ντόπιους τους κυνηγούς μας;

Κυνηγετικά

Από μια μεγάλη κυνηγετική επιτυχία εδώ και δεκαπέντε χρόνια στην περιοχή Πρωγώνιου. Περήφανα οι κυνηγοί ποζάρουν, μαζί με τα σκυλιά τους και την κυνηγετική σιδιρά που είναι ακριβώς ικανοποιητική.

Για να μαθαίνουν οι νεότεροι

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Του αείμνηστου Αναστ. Τσέκα

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ στο επόμενο φύλλο

Δεν απολείποντο όμως και τα ταξείδια. Όπως συνήθως όλοι οι Ηπειρώτες, έτσι και οι Λιγουμενοί ταξίδευαν άλλοι στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου, άλλοι εις Ρουμανία και αλλαχού, οπότεν έστελναν χρυσές λίρες και αι εδώ οικογένειαι των καλοπερνούσαν. Δεν έπαρναν μαζί των τις γυναίκες και τα παιδιά όπως οι σημερινοί ταξιδευμένοι Λιγουμενοί. Άλλοι πάλιν εργάζοντο κοντά στο χωριό, στα Γιάννινα ή αλλού, πιάσαν μαγαζιά κυρίως φούρνου ή εστιατόρια, εις τους οποίους είχαν και υπαλλήλους συγχωριανούς των. Εις τα μαγαζιά αυτά τους επισκέπτοντο συχνά στις 8 ή 15 ημέρες Σαββατοκύριακα αι γυναίκες των από το χωριό -καρσάνι ολόκληρο με τα ζώα. Τέτοια μαγαζιά -φούρνους- είχαν παλιότερα μεν οι μακαρίτες Ηλίας Μιχαήλ, Γεώργιος Σιδόκας, Πέτρος Τσέκας, Γεώργιος Σπ. Κόττας, οι Ασλαίοι Νικόλας και Γιώργης στη Λούτσα, οι Γεώργιος και Μιχαήλ Θεοχάρης στο Κριθαροτάραρο, οι Ιωάννης, Δημήτριος, Γεώργιος και Μιχαήλ Παπαναστασίου, ο Κ. Λάλας. Χάνια και εστιατόρια ο Νικόλας Τσέφος, ο Λάμπρος Μάνος, ο Δημήτρης Δήμος, οι Κων)νος και Χαράλαμπος Τζιάφας, ο Χριστόδουλος Κοτρώνης και άλλοι. Εμπορικά ο Γεώργιος Ζήκος. Εμποροπλάττηλοι ο Κωνσταντίνος Τσέφος και ο Γεώργιος Δήμος προτού γίνε ιερείς. Ταξείδια στην Αλεξάνδρεια έκαναν οι αδελφοί Χριστόδουλος, Βασίλειος και Ιωάννης Ζαφείρης, οι Μακράιοι Απόστολος, Νικόλαος, Θωμάς, Χαράλαμπος και Κωνσταντίνος, οι Σιωκαίοι Νικόλαος και Χριστόφορος, ο Γιάννης Κατσιαμπούκας, ο Γιάννης Κύριος, δυο αδελφια, παιδιά του Ανδρέα Παπαναστασίου, ο Χαράλαμπος Χαρίσης οικογενειακώς ο Γεώργιος και Κώστας Γραβάνης, μια Μαρίνα Καραμουσταφά λεγομένη ή και άλλοι. Στη Ρουμανία ταξίδευαν ο Νικόλαος Ζηκοθέλης και τα παιδιά του Γεώργιος, Βασίλειος και Κοσμάς, ο Σωτήριος Νίτσιος, ο Νικόλαος και Αναστάσιος Φακανάς, ο οποίος έκαμε κατά μέρος και το εξοκλήσι του Αγίου Γεωργίου, ο Αριστοτέλης Παπαδημητρίου, ο Βασίλειος Χαρίσης ή και άλλοι. Στην Αθήνα ταξίδευαν ο Ηλίας Χ. Αολυγιάννης με τα παιδιά του Σωτήριο και Χριστόδουλο. Στην Φιλippiάδα ταξίδευαν κατά διαδοχήν ο Νικόλας Τσέφος, ο Νικόλας Ζηκοθέλης, ο Πέτρος Τσέκας, ο Κώστας Τσέφος και ο υιός του Χαράλαμπος και μετ' αυτού οι αδελφοί Ηλίας και Γεώργιος Κατσιαμπούκας. Στην Αμερική ταξίδεψε ο Κώστας Σ. Ντίσκος (χάθηκεν εκεί) και ο Αθα-

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

«ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΥΨΑΣ»

Διηγησια εφημερίδα των Λιγουμενών Λιγουμενών

Ιωαννίνων

★

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΙ και Έκδοση της Αδελφότητας Λιγουμενών

«Η Θεοτόκος»

Ιωαννίνων

★

ΙΑΡΤΗΣ:

Σπυρίδων Ι. Γούναρης

★

ΤΙΤΕΛΟΓΟΣ: σύμφωνα με το Νόμο Λευτέρης Χ. Μαντζίκας Πρόεδρος Δ.Σ.

★

ΣΥΝΤΑΞΣΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

★

Υπεύθυνος Συντάξεως Παναγιώτης Γ. Μάνος

Μελή Συντακτικής Επιτροπής:

Χαρίλαος Χ. Μαντζίκας

Νικόλαος Χ. Σιδόκας

Αλέξανδρος Μ. Λάλας

Ιωάννης Μ. Ζαφείρης

Σωκράτης Ν. Τζιάφας

Θεόδωρος Θ. Δήμος

Ιωάννης Δ. Τσέφος

Χριστόφορος Ι. Σιδόκας

Ι. Β. Παπαναστασίου

★

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ — ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ — ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ

Αδειφότητα Λιγουμενών

Ιωαννίνων

Κλεισθένους 15 105 52

Αθήνα

Τηλ. 3240120 — 3240351

★

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικού δολ. 500

Εξωτερικού δολ. 10

Χειρόγραφα αναγνωστών δη

μοσιεύονται, ή όχι δεν επι

στέφονται.

ΤΙΤΕΛΟΓΟΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

Γεώργ. Βα. Χαλαρόπουλος

Γεωργίου 7, 1ος όρ., Αθήνα

Τηλέφ. 5244800 - 5225066

αφιέρωμα: ΣΤΗΝ 28^η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Από τον πόλεμο του 1940 - 41

ΜΑΤΩΜΕΝΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΝΕΚΡΟΣ

Πόλεμος... Παράξενα αντήχησε στ' αυτιά μας αυτή η λέξη. Βρισκόταν βέβαια στα στόματα όλων μας από πολύ καιρό, αλλά τότε έπαινε κάποια άλλη, βαθύτερη σημασία. Σήμερα ο πόλεμος ήταν πραγματικότητα. Μπροστά μας, μόλις δυο χιλιόμετρα από μας, τα ελληνικά τμήματα προκάλυφως είχαν εμπλακεί στον αγώνα με τις επιτιθέμενες ιταλικές δυνάμεις. Ίσαμε μας, που αποτελούσαμε τη δευτέρα γραμμή αμύνης, έφτανε ο βαθύς ήχος από το μούγκρισμα των κανονιών και το αδηφάγο τερέτισμα των πολυβόλων...

Είχαν περάσει δυόμισι μήνες που βρισκόμαστε στο χωριό Αστούρα της Ηλείας. Το Σύνταγμα μας, μόλις έγινε η πρώτη πολεμική σύνθεση, διέταχθη να μετακινηθεί από την Άρτα, όπου ήταν η έδρα του, και να εγκατασταθεί αμυντικώς σε διάφορα επίκαιρα σημεία της Ηλείας.

Του ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΥΚΑ

Ο λόγος μας κατέλαβε τα νηώματα του χωριού Αστούρα. Ζούσαμε στις σπηλιές μας. Η λέξη «πόλεμος» κυκλοφορούσε μεταξύ μας όλο και περισσότερο. Είμαστε όλοι άνδρες δυνατοί, στις φλέβες μας κύλαγε φλογερό, νεανικό αίμα. Πιστεύαμε στα ελληνικά δίκαια και είχαμε υποσχεθεί στον εαυτό μας αν νυτώντο πόλεμος, να δώσουμε το παν για την Πατρίδα. Από πόλεμο όμως δεν είχαμε χαμπαί. Κανένας από μας δεν είχε δεχθεί το βάπτισμα του. Όλη μας η πεύρα ήταν... οι ασκήσεις μάχης που είχαμε κάνει με άσπρα πυρά τον καιρό που είμασταν πληρωτοί. Έπειτα δεν πολυταίριαζαν στα σοβάδια τις διαδοσεις. Δε βαριόσασαί -λέγαμε- η Ελλάδα κανέναν δεν πείραζε, τίποτε δεν ζητάει από κανένα. Γιατί, λοιπόν, να της επιτεθούν;

Έτσι κύλαγε η ζωή μας, σχεδόν ήρεμο ίσαμε τις πρώτες πρωινές ώρες της 28ης Οκτωβρίου 1940.

Ήμωνα της εφόδου εκείνο το πρωί. Από τις τρεις έως τις έξι. Ήταν μια υπέροχη φθινοπωρινή νύχτα. Κοινοβιούμενος με την μανδύα μου γιατί η ψύχρα ήταν δυνατή, είχα κάνει κούλας την τέταρτη βόττα μου στις σκοπιές. Απλότηρη παύση βασιλευσε στον καταυλισμό. Κάποιον - κάποιον κούζιμο νυχτοπούλιό ή το γαϊδίσιο κανόνος σούλου ασ' το κοινοβιού χωριό έσπασε τη βιβλική γαλήνη της αστοφοφότητας νύχτας. Θα πλησίαζαν πεντέμισι όταν ξαφνικά βαρέα μουνχητά συνοδευόμενα από τεράστιες λάμψεις ακούστηκαν ασ' το μέρος της προκάλυψης. Ήταν φανερό πως χτύπαγε πυροβολικό. Πού χτύπαγε όμως; Σε λίγο όλος ο τομέας της προκάλυψης ο ορατός από μας φλογόταν κυριολεκτικά. Το μούγκρισμα των κανονιών ακολούθησαν σε λίγο το νύποφο ουρλιαχτό ασ' το σκάσιμο

του. Μια μεγάλη ανυπομονησία μας κατείχε να μπούμε και μεις επιτέλους στον πόλεμο. Σ' αυτόν τον πόλεμο που τρεις μέρες και τρεις νύχτες τώρα τον ακούγαμε και τον βλέπαμε μια σταθερή μπροστά μας χωρίς να βοη-

ποτα. Μια μεγάλη ανυπομονησία μας κατείχε να μπούμε και μεις επιτέλους στον πόλεμο. Σ' αυτόν τον πόλεμο που τρεις μέρες και τρεις νύχτες τώρα τον ακούγαμε και τον βλέπαμε μια σταθερή μπροστά μας χωρίς να βοη-

ποτα. Μια μεγάλη ανυπομονησία μας κατείχε να μπούμε και μεις επιτέλους στον πόλεμο. Σ' αυτόν τον πόλεμο που τρεις μέρες και τρεις νύχτες τώρα τον ακούγαμε και τον βλέπαμε μια σταθερή μπροστά μας χωρίς να βοη-

ποτα. Μια μεγάλη ανυπομονησία μας κατείχε να μπούμε και μεις επιτέλους στον πόλεμο. Σ' αυτόν τον πόλεμο που τρεις μέρες και τρεις νύχτες τώρα τον ακούγαμε και τον βλέπαμε μια σταθερή μπροστά μας χωρίς να βοη-

ποτα. Μια μεγάλη ανυπομονησία μας κατείχε να μπούμε και μεις επιτέλους στον πόλεμο. Σ' αυτόν τον πόλεμο που τρεις μέρες και τρεις νύχτες τώρα τον ακούγαμε και τον βλέπαμε μια σταθερή μπροστά μας χωρίς να βοη-

ποτα. Μια μεγάλη ανυπομονησία μας κατείχε να μπούμε και μεις επιτέλους στον πόλεμο. Σ' αυτόν τον πόλεμο που τρεις μέρες και τρεις νύχτες τώρα τον ακούγαμε και τον βλέπαμε μια σταθερή μπροστά μας χωρίς να βοη-

ποτα. Μια μεγάλη ανυπομονησία μας κατείχε να μπούμε και μεις επιτέλους στον πόλεμο. Σ' αυτόν τον πόλεμο που τρεις μέρες και τρεις νύχτες τώρα τον ακούγαμε και τον βλέπαμε μια σταθερή μπροστά μας χωρίς να βοη-

ποτα. Μια μεγάλη ανυπομονησία μας κατείχε να μπούμε και μεις επιτέλους στον πόλεμο. Σ' αυτόν τον πόλεμο που τρεις μέρες και τρεις νύχτες τώρα τον ακούγαμε και τον βλέπαμε μια σταθερή μπροστά μας χωρίς να βοη-

ποτα. Μια μεγάλη ανυπομονησία μας κατείχε να μπούμε και μεις επιτέλους στον πόλεμο. Σ' αυτόν τον πόλεμο που τρεις μέρες και τρεις νύχτες τώρα τον ακούγαμε και τον βλέπαμε μια σταθερή μπροστά μας χωρίς να βοη-

που στο χέρι το αντί κολλημένο απάνου του ώρες περίμενε ν' ακούσει την ποθητή διαταγή: «Εμπρός».

Την τετάρτη μέρα το πρωί έφτασε ξαφνικά μια διαταγή. Αλλά δεν διέτασε το ποθητό «Εμπρός». Διέτασε να συμπληθούμε σε κάποιο χωριό «εντεύθεν του Καλαμά». Χωρίς νύχουμε επιτελικές γνώσεις καταλάβαμε όλοι

αντιμετωπίσουμε τον εχθρό. Εν το μεταξύ, είχαμε μάθει πια τα πρώτα θετικά νέα του μετώπου. Τα μικρά τμήματα της προκάλυψώς μας, αφού επί τρία ημερονόκτια απέκρουσαν τις αλλεπάλληλες επιθέσεις μεγάλων ιταλικών δυνάμεων, την τετάρτη ημέρα αναγκάστηκαν να συμπληθούσαν. Ήδη, τα ιταλικά στρατεύματα είχαν περάσει τη μεθόριο και είχαν φτάσει στον Καλαμά. Στο Καλαμά, όπου είχαν φτάσει τα εχθρικά τανκς, οι συνάδελφοί μας αγωνίζονταν τον από όλων αγώνα. Στην Πίνδο γινόταν μεγάλος ελιγμός των δυνάμεών μας για να αποκοπούν τα εχθρικά τμήματα που είχαν σκαυφάλλοι ασ' αυτήν. Οι κυριότερες πόλεις μας βομβαρδιζόταν ανηλω-ως και στον Κορινθιακό κόλπο είχε βυθισθεί ένα βαπόρι που μετέφερε τραυματίες...

(ΣΤΝΕΧΕΙΑ στο επόμ. φύλλο)

Το βαρύ πυροβολικό του ΚΩΣΤΑΚΗ έγινε θρύλος για τις επιτυχίες του κατά των εισδολέων φασιστών στην περιοχή Ελλάς (ΚΑΛΠΑΚΙΟΥ).

στοίμε στη ματωμένη μεγαλοπέπια του. Οι συνάδελφοί μας εκεί μπροστά, ταχύτεροι από μας, τρία μερόνυχτα πολέμαγαν για την Ελλάδα. Αναπονεόμενα και με παύση να πιο πως ζήλευσαν ασ' την ημέρα που κηρύχθηκε ο πόλεμος και μεις, στον καταυλισμό μας μάταια περιμέναμε ν'

ποτα. Μια μεγάλη ανυπομονησία μας κατείχε να μπούμε και μεις επιτέλους στον πόλεμο. Σ' αυτόν τον πόλεμο που τρεις μέρες και τρεις νύχτες τώρα τον ακούγαμε και τον βλέπαμε μια σταθερή μπροστά μας χωρίς να βοη-

ποτα. Μια μεγάλη ανυπομονησία μας κατείχε να μπούμε και μεις επιτέλους στον πόλεμο. Σ' αυτόν τον πόλεμο που τρεις μέρες και τρεις νύχτες τώρα τον ακούγαμε και τον βλέπαμε μια σταθερή μπροστά μας χωρίς να βοη-

ποτα. Μια μεγάλη ανυπομονησία μας κατείχε να μπούμε και μεις επιτέλους στον πόλεμο. Σ' αυτόν τον πόλεμο που τρεις μέρες και τρεις νύχτες τώρα τον ακούγαμε και τον βλέπαμε μια σταθερή μπροστά μας χωρίς να βοη-

ποτα. Μια μεγάλη ανυπομονησία μας κατείχε να μπούμε και μεις επιτέλους στον πόλεμο. Σ' αυτόν τον πόλεμο που τρεις μέρες και τρεις νύχτες τώρα τον ακούγαμε και τον βλέπαμε μια σταθερή μπροστά μας χωρίς να βοη-

ΛΙΓΟΥΨΙΝΟΙ ΠΟΛΕΜΙΣΤΕΣ ΤΟΥ 1940 - 41

Γούναρης Σπύρος Λοχίας
Μαντζίκας Ελευθ. Στρατ.
Τζιάφας Νικόλαος »
Σιδόκας Κων)νος »
Λάλας Μιχαήλ »
Ντίσκος Ηλίας »
Δήμος Μιχαήλ »
Αναγνωστός Χαράλ. »
Τσιφλής Απόστολος »
Ζήκος Κων)νος »
Κοτρώνης Γεώργιος »
Γκάνιος Δημήτριος »
Γκάνιος Βασίλειος »
Καλτσονιάδης Γεώρ. »
Γραβάνης Ιωάννης »
Θεοχάρης Βασίλειος »
Ζήκος Βασίλειος »
Παπαναστασίου Βασ. »

Επίσης οι αείμνηστοι:

Γκέκας Ιωάννης Λοχίας
Θεοχάρης Δημήτρ. Στρατ.
Μακρίνης Ευάγγελος »
Κοτρώνης Αθανάσιος »
Τσιφλής Στέφανος »
Δήμος Θεμιστοκλής »
Ντίσκος Αθανάσιος »
Κόττας Σπυρίδων »
Τσέφος Βασίλειος »

Αν κάποιον παραλείψαμε, ζητούμε συγγνώμη, όμως πρέπει να μας το γνωρίσετε για να γραφεί στο επόμενο φύλλο.

ΓΡ. Γ. ΜΑΝΟΣ»

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

• (ΣΤΝΕΧΕΙΑ από τη σελ. 5)

τους παιδιά και εγγόνια που τους χάρισε ο Θεός.

Ας μου επιτραπεί να αναφέρω, κι ως προσκρούσω στην υπερβολική μετριοφροσύνη του,

εποχή μας, την κενή από πιστεύω και ιδεώδη.

Ο Άγ. Νικόλαος ας είναι πάντα κοντά τους, φύλακας, προστάτης και βοηθός, χαρίζοντάς τους υγεία και χαρά στο σπιτικό τους.

Στα εγκαίνια της ανακαινισμένης εκκλησίας Αγίου Νικολάου. Στη φωτογραφία ο Ελευθέριος Χ. Μαντζίκας, η σύζυγός του Μαρίνα και ο ιερέας της Λιγοψάς Παπα - Ανδρέας Γκόγκος.

ότι δεν πέρασε άνθρωπος ή σωματείο από το γραφείο του Δευτέρη Μαντζίκου, που να είχε ανάγκη και να μη τον θρήνη συμπαράστατή και βοηθό.

Τέτοιοι άνθρωποι, ολοκληρωμένοι και συγχρόνως απλοί, σπανίζουν στη σημερινή πεζή

Εκ μέρους όλων των καλών φίλων και συμπατριωτών, αλλά και της οικογενείας μου (τιμή και χαρά μας που είναι κουμπάροι μας), τους απευθύνω ένα μεγάλο ΕΥΓΕ!!!

ΛΕΛΑ ΤΚΟΓΚΩΝΗ - ΑΜΠΑΤΖΗ

ΠΡΟΤΑΣΗ - ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Από το δάσκαλο Γιάννη Β. Παπαναστασίου

Με την ευκαιρία της εθνικής επετείου της 28ης Οκτωβρίου, που γιορτάσαμε πριν λίγες μέρες, θα ήθελα να προτείνω και να παρακαλέσω τους χωριανούς να γράψουν ό,τι σχετικό με τον πόλεμο εκείνο γνωρίζουν και θυμούνται, είτε σημαντικό είτε λιγότερο σημαντικό, και να το στείλουν στην Αδελφότητα.

Είναι χρήσιμο για τις επερχόμενες γενιές των Λιγοψινών να γνωρίζουν την ιστορία του τόπου τους, γιατί δεν είναι δυνατό να γνωρίζουν και να καταγράφουν όλα τα συμβάντα ακόμα και ιστορικοί που τα έζησαν από κοντά, όπως π.χ. ο Άγγελος Τερζάκης, που στο βιβλίο του ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΟΠΕΙΑ 1940 - 41 αναφέρεται και στην περιοχή μας.

Υπάρχουν γεγονότα και λεπτομέρειες που έγιναν στο

χωριό μας και που τα γνωρίζουν μόνο οι χωριανοί μας, όπως π.χ. η δράση του λοχαγού του πυροβολικού Κωστάκη, που είχε τα πυροβόλα του στο αμπέλι του παππού μου Δημητρίου Παπαναστασίου στη θέση Κουρί και το παρατηρητήριό του στο Πενταλόνι, ή η υποχώρηση του συντάγματος της Λαμίας στη Λιγοψά και η παραμονή του εκεί για αρκετές μέρες και άλλα, τα οποία, δυστυχώς, καθώς φεύγουν από τη ζωή οι παλιότεροι τα παίρνουν μαζί τους και χάνονται.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ
ΣΤΑ Α.Ε.Ι.

— ★ —

Στην Μαθηματική Σχολή των Ιωαννίνων επέτυχε ο Κωστής Απ. Μακρής.

Στις Τεχν. Υπηρεσίες Νομαρχίας Ιωαννίνων

Σε κύριο άρθρο της εφημερίδας μας του Μαΐου - Ιουνίου 1988, αναφερθήκαμε για τον εγκαταλεημένο δρόμο της ΖΙΤΣΑΣ - ΛΙΓΟΨΑΣ - ΚΑΛΠΑΚΙΟΥ. Ζητήσαμε να μάθουμε από τις τεχνικές υπηρεσίες της Νομαρχίας μας πού βρίσκεται το εν λόγω θέμα. Μέχρι στιγμής δεν πήραμε καμιά απάντηση.

Για την απαράδεκτη κατάσταση του δρόμου που συνδέει τη Ζίτσα και μέχρι το χωριό Λιγοψά, με μια επίσκεψη επί τόπου θα μπορούσε κανείς να μορφώσει γνώμη. Με τις πρώτες βροχές του φθινοπώρου είναι αδύνατον και πάλι να περάσει αυτοκίνητο από τα λασπόνερα.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ
ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΕΙΣ
20 ΤΟΝΝΟΙ
ΜΑΚΑΡΟΝΙΑ
MISKO

Η Βιομηχανία Ζυμαρικών MISKO μπροστά στο μέγεθος της ανθρώπινης συμφοράς που προκάλεσαν οι πρόσφατοι σεισμοί σε περιοχές του Νομού Ηλείας και προσπαθώντας να προσφέρει μια μικρή συμβολή στην ανακούφιση των κατοίκων, έθεσε στη διάθεση της Νομαρχίας Ηλείας 20 τόννους μακαρόνια MISKO σε πακέτα του μισού κιλού, ώστε να είναι εύκολη η διανομή τους. Επίσης έδωσε αναστολή πληρωμής για ένα εξάμηνο στις οφειλές των πελατών της που επλήγησαν από τους σεισμούς.

Έγινε αποξύλωση της παλαιάς γέφυρας Σίμου

Τον περασμένο μήνα έγινε αποξύλωση από το στρατό της παλαιάς γέφυρας ΜΠΕΛΕΥ στον Καλαμά, ύστερα

το έτος 1918 ο Λαβδανίτης υπουργός του Ελευθ. Βενιζέλου Σπύρος Σίμος. Η γέφυρα αυτή με την υποχώρη-

Η αποξυλωθείσα γέφυρα ΜΠΕΛΕΥ στον ποταμό Καλαμά.

από την κατασκευή της μεγάλης τσιμεντένιας γέφυρας. Η γέφυρα αυτή είχε τοποθετηθεί το έτος 1948 από το Μηχανικό του στρατού στο σημείο ακριβώς που βρισκόταν η κρεμαστή γέφυρα (ΣΙΜΟΥ) που είχε φκιάξει

ση του στρατού τις πρώτες μέρες του πολέμου ανατινάχτηκε από το στρατό.

Όμως η ονομασία διατηρείται σαν γέφυρα ΣΙΜΟΥ ακόμη και στην τσιμεντένια σημερινή γέφυρα.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

(Συνέχεια από την 1η σελ.)
παρτία όταν παρευρίσκεται το 50ο) ο των ταμειακώς εντάξει μελών. Τα μέλη μπορούν να τακτοποιήσουν τυχόν οφειλόμενες συνδρομές τους και κατά την ημέρα της Γεν. Συνέλευσης.

4. Επιθυμία και ευχή του απερχόμενου Δ.Σ. είναι να προσέλθουν όσο το δυνατόν

περισσότερα μέλη στη συνέλευση που άλλωστε είναι ευκαιρία για μια αντάμωσή' επίσης, να θέσουν υποψηφιότητα όλοι όσοι και όσες νομίζουν ότι μπορούν να προσφέρουν (γιατί πρόκειται για προσφορά), με καινούργιες ιδέες, προτάσεις και ζήλο για μια καλύτερη και μονιασμένη Λιγοψά.

— ★ —

ΟΛΟΙ ΛΟΙΠΟΝ ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ 20/11/1988

Στο διάβα του χρόνου

Από αριστερά Απόστολος Κυρίου, χωροφύλακας, Αριστείδης Κυρίου, Κων)νος Σιδώνας, Νικόλαος Τζιάφας, Χριστόφορος Θεοχάρης, καθήμενοι ο μαθητής Γυμνασίου Σωκράτης Τζιάφας, Ανδρέας Κοντογιάννης, Πέτρος Δήμος.

(8 Λεο πτο διαχίνυ3)